

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/73/2022
Identifikačné číslo spisu:	2121011026
Dátum vydania rozhodnutia:	17.05.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Farkaš
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:2121011026.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Farkaša a sudcov JUDr. Martiny Zeleňakovej a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, na neverejnom zasadnutí konanom 17. mája 2023 v Bratislave, v trestnej veci obvineného N. I., pre pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona a iné, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 30. novembra 2021, sp. zn. 3To/84/2021, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. I. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Trnava (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 24. augusta 2021, sp. zn. 15T/12/2021 rozhodol tak, že uznal obvineného N. I. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) za vinného v bodoch 1/ a 2/ zo spáchania pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona, v bode 3/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. g) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že

1/ dňa 04.03.2021 v čase asi o 14.58 hod. prišiel do predajne Billa na Ul. F. Urbánka č. 11 v Trnave, kde si v priestoroch predajne vložil do nákupnej tašky a svojho ruksaku tovar, a to 96 ks balení čokolády zn. Mercier 250g v celkovej hodnote 306,24 eur, následne si ruksak dal na chrbát a spolu s nákupnou taškou, držiak túto v náručí, takto prešiel k oddeleniu so zeleninou a ovocím, kde počkal na otvorenie vstupných dverí iným zákazníkom a bez zaplattenia tovaru vyšiel von z predajne, čím spôsobil spoločnosti BILLA, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Ul. Bajkalská č. 19/A, IČO: 31 347 037, škodu vo výške 306,24 eur,

2/ dňa 21.03.2021 v čase o 13.11 hod. prišiel do predajne Billa na Hospodárskej ulici v Trnave, kde si pod bundu, ktorú mal v tom čase oblečenú na sebe, vložil 4 ks čokolády zn. Lindor v hodnote 21,96 eur, 1 ks Brise Aerosol v hodnote 2,99 eur a 1 ks RA.whisky 40% v hodnote 8,99 eur a následne pristúpil k pokladničnej zóne, kde zaplatil len tovar, ktorý mal v nákupnom košíku, následne opustil pokladničnú zónu bez zaplattenia tovaru, ktorý mal ukrytý pod bundou, čím spôsobil spoločnosti BILLA

s.r.o., so sídlom Ul. Bajkalská č. 19/A, Bratislava, IČO: 31 347 037, škodu krádežou v celkovej výške 33,94 eur, pričom obvinený sa skutku dopustil hoci bol dňa 09.03.2021 postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko sa dopustil drobnej krádeže v predajni Billa, na Ul. Ferka Urbánka v Trnave a za tento skutok mu bola udelená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30 eur, číslo pokutového bloku 12136216,

3/ v období od 20.03.2021 do 21.03.2021 v nočných hodinách v presne neustálenom čase, vnikol cez neuzamknutú bránu na pozemok prináležiaci k rodinnému domu v E. na ulici C. Y. číslo XXXX/X, následne vstúpil do neuzamknutej kôlne situovanej pod garážovým prístreškom na predmetnom pozemku a odcudzil odtiaľ bicykel zn. Kellys Phanatic 30 teal, bicykel zn. Kellys Cela 90 black aqua, bicykel zn. CTM Bora, cross, výrobné číslo XXXXXXXXXX, bicykel zn. CTM Twister cross, výrobné číslo XXXXXXXXXX a detský bicykel bielo-ružovej farby presne nezistenej značky a modelu, čím spôsobil majiteľovi pozemku a uvedených vecí K. K., trvale bytom E., C. Y. číslo XXXX/X, škodu krádežou v celkovej výške 1.450 eur, pričom obvinený sa skutku dopustil hoci bol dňa 09.03.2021 postihnutý za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nakoľko sa dopustil drobnej krádeže v predajni Billa, na ul. Ferka Urbánka v Trnave a za tento skutok mu bola udelená bloková pokuta nezaplatená na mieste vo výške 30 eur, číslo pokutového bloku 12136216.

Okresný súd za trestné činy skutkovo vymedzené v bodoch 1 až 3 uložil obvinenému podľa § 194 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4 a § 41 ods. 1 Trestného zákona úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 24 (dvadsaťštyri) mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd prvého stupňa uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodeným:

- spoločnosti BILLA s.r.o. so sídlom 821 02 Bratislava, Bajkalská č. 19/A, IČO: 31 347 037 škodu vo výške 306,24 eur,
- K. K., nar. XX.XX.XXXX v K., trvale bytom E., C. Y. č. XXXX/X škodu vo výške 1.000 eur.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd na podklade odvolania obvineného N. I. a prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava rozhodol uznesením z 30. novembra 2021, sp. zn. 3To/84/2021 tak, že podľa § 319 Trestného poriadku obe odvolania zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu (resp. v spojení s prvostupňovým rozsudkom) podal obvinený N. I. prostredníctvom ustanoveného obhajcu JUDr. Viery Čakovej, ako aj vlastnoručne napísané dovolanie, argumentujúc naplnením dôvodov dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Obvinený, v zhode s argumentáciou v dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku formuloval názor, prezentovaný už v podanom odvolaní, že procesným postupom súdu prvého stupňa došlo k porušeniu jeho práva na obhajobu. V tomto kontexte uviedol, že na začiatku hlavného pojednávania dňa 24. augusta 2021 požiadala ustanovená obhajkyňa JUDr. Ľubica Janušková o oslobodenie spod povinnosti obhajovania jeho osoby z dôvodu, že sa narušila nevyhnutná dôvera medzi obhajkyňou a obvineným. Samosudca na uvedenom hlavnom pojednávaní nevyhovel žiadosti obhajkyne (pozn. nevzhladol žiadny dôvod oslobodenia od povinnosti obhajovania uvedenou obhajkyňou) a pokračovalo sa v hlavnom pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Súd žiadosti obhajkyne o oslobodenie spod povinnosti obhajovania jeho osoby vyhovel až dňa 18. októbra 2021 (uznesenie Okresného súdu Trnava z 18. októbra 2021 sp. zn. 15T/12/2021), potom ako požiadal o oslobodenie od obhajovania jej osobou v inej trestnej veci, kde mu bola ustanovená ako obhajkyňa. Obvinený taktiež argumentoval tým, že k porušeniu jeho práv malo dôjsť aj v dôsledku toho, že „za stavu neexistencie potrebnej dôvery medzi advokátom a klientom“ podané odvolanie odôvodnila obhajkyňa JUDr. Ľubica Janušková, ktorým bol „uznaný za vinného“.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu obvinený navrhol, aby dovolací súd vyslovil rozsudkom

porušenie zákona (v súlade § 386 ods. 1 Trestného poriadku) a zrušil napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili poklad. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku vyslovil, že obvinený N. I. sa neberie do väzby.

Dovolanie bolo v zmysle § 376 Trestného poriadku zaslané na vyjadrenie ostatným stranám konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté.

K dovolaniu obvineného sa písomne vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že dovolanie považuje za nedôvodné. Zdôraznil, že za zásadné porušenie práva na obhajobu (dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku) by bolo možné považovať, keby obvinený v prípadoch povinnej obhajoby nemal obhajcu a napriek tomu by sa vo veci konalo. Za porušenie práva na obhajobu nemožno považovať skutočnosť, že obvinený mal inú predstavu o spôsobe svojej obhajoby zo strany obhajcu. V čase konania pojednávania a vyhlásenia rozhodnutia dňa 24. augusta 2021, bol obvinený N. I. zastúpený obhajkyňou JUDr. Ľubicou Januškovou, pričom súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní obhajkyňu aj obvinenému umožnil v plnom rozsahu využitie ich procesných práv. Podľa názoru prokurátora súd prvej inštancie postupoval správne, keď ničím nepodložené vyjadrenie nedôvery zo strany obvineného voči ustanovenej obhajkyňu posúdil ako nedostatočné na oslobodenie od povinnosti obhajovania, nakoľko na takýto postup neexistoval žiaden záväzný spôsob. Prokurátor preto navrhol, aby dovolací súd odmietol dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, keďže je zrejmé, že nie sú dané dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Vyjadrenie prokurátora bolo doručené obvinenému a jeho obhajcovi (I. ÚS 355/2015), títo však možnosť zaujať k nemu stanovisko nevyužili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej tiež „najvyšší súd“) ako súd dovolací [§ 377 Trestného poriadku] pred vydaním rozhodnutia o dovolaní posúdil naplnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], bolo podané prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Trestného poriadku), osobou oprávnenou na jeho podanie [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku) a na súde, ktorý rozhodol v prvom stupni (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku). Zistil ďalej, že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a že obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však zároveň dospel k záveru, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku [§ 382 písm. c) Trestného poriadku].

Najvyšší súd poznamenáva, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných väd, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky

sp. zn. 4Tdo/67/2018, 4Tdo/17/2019, 4Tdo/23/2019, 5Tdo/85/2017, 5Tdo/7/2020).

Z ustanovenia § 385 ods. 1 Trestného poriadku vyplýva, že dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené. Viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Podstatné sú teda vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Trestného poriadku (R 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Jednou zo základných zásad trestného konania je aj zásada práva na obhajobu, vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Právo na obhajobu je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, v čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a tiež v čl. 6 ods. 3 písm. b), písm. c), písm. d) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu, keďže zabezpečuje aj rovnosť zbraní medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom na druhej strane. Zmyslom tohto práva je zaručiť úplnú ochranu zákonných záujmov a práv osoby, proti ktorej sa konanie vedie, pretože aj bezchybné rešpektovanie práva na obhajobu je dôležitým predpokladom vydania zákonného a spravodlivého rozhodnutia.

Konštantná judikatúra právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku chápe ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného, a jeho obhajcu a zákonný postup pri reakcii orgánov činných v trestnom konaní a súdu na uplatnenie každého obhajovacieho práva. Platný Trestný poriadok obsahuje celý rad ustanovení, ktoré upravujú jednotlivé čiastkové práva obvineného, charakteristické pre príslušné štádium trestného konania. Prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejaví na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Napokon, aj zo samotného gramatického znenia naposledy označeného ustanovenia Trestného poriadku jednoznačne vyplýva, že len porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom je spôsobilé naplniť uvedený dovolací dôvod. Takýmto zásadným porušením by bolo najmä porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, teda stav, keď obvinený po určitú časť trestného konania nemal obhajcu napriek tomu, že ho mal mať a zároveň orgány činné v trestnom konaní alebo súd, v tomto čase vykonávali úkony trestného konania, ktoré smerovali k vydaniu meritórneho rozhodnutia, ktoré bolo napadnuté dovolaním. Výnimočne môže ísť aj o iné pochybenie súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní, v dôsledku ktorého dôjde k odňatiu alebo znemožneniu riadneho uplatnenia procesných práv obvineného. Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, je potrebné vychádzať zo všetkých okolností a špecifik konkrétneho prípadu a tieto individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach vyhodnotiť.

V posudzovanom prípade takéto pochybenie dovolací súd v konaní nezistil, preto nemožno konštatovať, že došlo k porušeniu práva na obhajobu obvineného N. I. zásadným spôsobom, a teda k takej skutočnosti, ktorá sama osebe znamená naplnenie dovolacieho dôvodu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z obsahu spisového materiálu zistil, že vo všetkých štádiách predmetného konania, pokiaľ nastala skutočnosť zakladajúca povinnú obhajobu obvineného N. I., obvinený obhajcu vždy mal [opatrením z 11. júna 2021 bola v prípravnom konaní obvinenému sudcom pre prípravné konanie podľa § 37 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku ustanovená obhajkyňa JUDr. Ľubica Janušková, ktorá dovolateľa zastupovala aj v konaní pred súdom - zápisnica z hlavného pojednávania z 22. júna 2021, zápisnica z hlavného pojednávania z 21. júla 2021 a zápisnica z hlavného pojednávania z 24. augusta 2021; súd prvého stupňa uznesením z 18. októbra 2021, sp. zn. 15T/12/2021 oslobodil menovanú obhajkyňu od povinnosti obhajovania obvineného a opatrením z 18.

októbra 2021, sp. zn. 15T/12/2021 obvinenému ustanovil obhajcu JUDr. Petra Peružeka, aby zaručil výkon jeho práv v trestnom konaní - zápisnica o verejnom zasadnutí z 30. novembra 2021]. Obvinený mal teda možnosť od začiatku konania sa vyjadriť ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kládli za vinu, k dôkazom o nich, robiť návrhy, podávať žiadosti a opravné prostriedky, zúčastňovať sa na procesných úkonoch osobne i prostredníctvom ustanoveného obhajcu, vypočúvať svedkov, ktorých sám alebo prostredníctvom obhajcu navrhol a klásť im otázky. Trestné konanie prebiehalo podľa základných zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o otázku dôvery medzi ustanovenou obhajkyňou JUDr. Ľubicou Januškovou a obvineným, Európsky súd pre ľudské práva v tejto súvislosti uvádza, že aj keď je dôležité, aby medzi obhajcom a jeho klientom existovala dôvera, toto právo nemá absolútnu povahu. Môžu sa totiž vyskytnúť relevantné a dostatočné dôvody sledujúce záujmy spravodlivosti, ktoré môžu ospravedlniť ustanovenie obhajcu proti vôli obvineného. Podstatné je, aby obhajoba bola „skutočná a účinná“ (porovnaj s rozsudkami Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Pavlenko proti Grécku zo 6. septembra 2007, sťažnosť č. 22021/05; Prehn proti Nemecku z 24. augusta 2010, sťažnosť č. 40451/06 a Mayzit proti Rusku z 20. januára 2005, sťažnosť č. 63378/00). Príslušné štátne orgány sú povinné zasiahnuť do vedenia obhajoby iba vtedy, ak nedostatky na strane ustanoveného obhajcu vyjdú najavo, a ak sú o nich akýmkoľvek spôsobom informované (rozsudok ESLP vo veci Kamasinski proti Rakúsku, z 19. decembra 1989, sťažnosť č. 9783/82), čo sa v posudzovanom prípade nezistilo. Pokiaľ obvinený na hlavnom pojednávaní konanom dňa 24. augusta 2021 odmietol právnu pomoc ustanovenej obhajkyne JUDr. Ľubice Januškovovej [zápisnica z hlavného pojednávania zo dňa 24. augusta 2021 (č. 1. 364 a nasl.)] pričom neuviedol žiadne konkrétne závažné dôvody na strane ustanovenej obhajkyne, ktoré by ju mali diskvalifikovať z povinnosti obhajovania, ide o slobodné rozhodnutie obvineného, ktoré so sebou nespája možnosť, aby mohol žiadať o ustanovenie iného obhajcu a nie je ani dôvodom na to, aby súd ustanoveného obhajcu spod povinnosti obhajovania obvineného oslobodil. Najvyšší súd považuje za potrebné dodať, že o zmene ustanoveného obhajcu nerozhoduje obvinený, ale súd, ktorý ho iba zo závažných dôvodov môže podľa § 43 ods. 1 Trestného poriadku oslobodiť od povinnosti obhajovania. Ako už bolo vysvetlené vyššie, ničím nepodložená, a teda výlučne subjektívne pociťovaná absencia dôvery voči ustanovenej obhajkyňi, takým dôvodom nie je. Napokon obvinený vždy mohol v zmysle § 40 ods. 5 Trestného poriadku namiesto ustanoveného obhajcu zvoliť si sám iného obhajcu alebo mu ho mohla zvoliť iná oprávnená osoba uvedená v § 39 ods. 2 Trestného poriadku. Obvinený však toto právo nevyužil.

Rovnako považuje najvyšší súd za zjavne neopodstatnenú aj ďalšiu námietku dovolateľa, v zmysle ktorej k porušeniu jeho práv malo dôjsť aj v dôsledku toho, že „za stavu neexistencie potrebnej dôvery medzi advokátom a klientom“ podané odvolanie odôvodnila obhajkyňa JUDr. Ľubica Janušková, ktorým bol „uznaný za vinného. Z Trestného poriadku (§ 43 ods. 3) jednoznačne vyplýva požiadavka, že skôr zvolený alebo ustanovený obhajca je povinný plniť svoje povinnosti až do skutočného prevzatia obhajoby iným zvoleným alebo ustanoveným obhajcom. Z tejto skutočnosti bol ustanovený obhajca povinný vychádzať. Preto za situácie, ak obvinený podal odvolanie proti rozsudku súd prvej inštancie, bolo povinnosťou ustanovenej advokátky JUDr. Ľubice Januškovovej spísanie odôvodnenia podaného odvolania tak, aby mohlo byť riadne a včas odôvodnené, teda svoje povinnosti si v tomto smere splnila. Navyše z obsahu spisového materiálu vyplýva, že dňa 12. októbra 2021 požiadala ustanovená obhajkyňa JUDr. Ľubica Janušková o oslobodenie od povinnosti obhajovania obvineného a súd ju následne uznesením z 18. októbra 2021, sp. zn. 15T/12/2021 oslobodil od tejto povinnosti. Keďže si obvinený nezvolil nového obhajcu a tento mu nebol zvolený ani inou oprávnenou osobou, súd opatrením z 18. októbra 2021, sp. zn. 15T/12/2021 obvinenému ustanovil obhajcu JUDr. Petra Peružeka, aby zaručil výkon jeho práv v trestnom konaní. Obhajca JUDr. Peter Peružek následne podaním z 8. novembra 2021 doplnil podané odvolanie obvineného. Je zrejmé, že právo na obhajobu bolo v priebehu trestného konania zachované, dovolateľ mal možnosť uplatňovať svoje práva aj v konaní pred odvolacím súdom či už osobne alebo prostredníctvom obhajcu JUDr. Petra Peružeka, pričom toto svoje právo v priebehu tohto konania aj aktívne využil (zápisnica z verejného zasadnutia z 30. novembra 2021).

Na podklade uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že v prípade dovolania obvineného N. I.

nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a z toho dôvodu jeho dovolanie na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.